

خانم فروغ کیا

رئیس دبیرستان رضاشاه کبیر :

دختران را می توان آزاد گذاشت

من بایک لباس رسمی
مواقفم ولی نه آنکه از نظر فرم
سخت گیری شود بلکه معتقدم
میتوان این نظر را با یک
سارافون و چند بلوز برنگهای
مختلف تأمین کرد تا ضمناً برای
دختران نیز تنوعی باشد .

و اما مشکل بزرگ ما را
مدرسازان دنیا بوجود آورده اند
و بهمین جهت اگر شاگردان
مدارس دخترانه را در لباس
پوشیدن آزاد بگذاریم ، دنبال
مدهای عجیب و غریب سبندرج
در برخی از مجلات خواهند
رفت و طبعاً یک نوع آشفتگی
بوجود خواهد آمد که مانگران

پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی
پرتال جامع علوم انسانی

اونیفورم دختران مدارس چیست؟

آنیم - وقتی صحبت لباس است دختران میگویند « شما ما را نمیشناسید و درك نمیکنید و یاما جلو نمیروید » در حالیکه ما خیلی سعی میکنیم به آنها برسیم ولی به آنها نمی‌رسیم زیرا آنها از نظر حرکات و رفتار در حال دو هستند .

اصولا لباس منظم نه فقط در حرکات ، رفتار ، گفتار بلکه مهمتر از اینها در درس خواندن شاگردان مدرسه نیز اثر میگذارد و تجربه به من ثابت کرده که یک محصل درس خوان همیشه در لباس پوشیدن نیز منظم و مرتب و پاکیزه بوده است .

بنابراین بنظر من باید از سال اول تا سال ششم متوسطه شاگردان از اونیفورم با مشخصاتی که در بالا ذکر

شد استفاده نمایند ولی باید توجه داشت که طرح من سرمایه‌داری نیست و هر کس با هر بودجه میتواند یک سارافون با چند بلوز تهیه کند منتهی آنها که دارند پارچه بهتر و آنها که ندارند ، از پارچه‌های ارزان‌تر استفاده می‌تایند ولی یادتان باشد که این مورد نیز مثل سایر موارد نرمش لازم دارد و خشونت فایده ندارد ، همانطور که در طول خدمت معتقد بوده‌ام با استفاده از روش انضباط توأم با محبت بسیاری از مشکلات حل شده است برای مساله روپوش مدارس نیز یک‌شبهه عملی با توجه به خواسته‌های اصولی محصلین بابرخورداری از روابط صمیمانه بین مربی و شاگرد قابل حل است .

آقای مهدی‌گرمای دبیر دبیرستانهای تهران:

دختران و پسران باید هر دودارای اونیفورم باشند

به قید و بند برای دختران آنهم در لباس پوشیدن عقیده ندارم ، ولی اگر چنین تصمیمی

بطور جدی در میان باشد ، چه بهتر که دختران و پسران هر دو دارای اونیفورم باشند زیرا

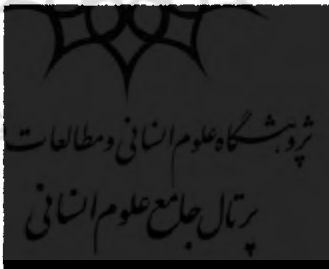
توجه به لباس پسران محصل بخوبی نشان میدهد که چون در لباس پوشیدن آزادند ، چه لباسهای عجیب و غریبی میپوشند . بنابراین برای جلوگیری از عقده باید تمام محصلین دارای اونیفورم مخصوص باشند ولی تا آنجا که من میدانم و بخاطرمانده در سالهای تحصیل که در فرانسه بودم ، اصولا یک نوع روپوش متداول بود که بیشتر برای تمیز ماندن لباس محصلین استفاده میشد و جنبه اجبار هم نداشت - بعداً فرهنگ ایران اونیفورم را هم در کنار سازمان و کتب و مواد دروس از فرانسه تقلید کرد و سالها قبل پسران محصل در ایران دارای اونیفورم بودند زیرا در حین تحصیل تعلیمات نظامی نیز داشتند ولی به محض آنکه تعلیمات از بین رفت ، اونیفورم هم فراموش شد .

مطلب دیگر در این زمینه نقش مادران و پدران است ، بسیاری از والدین خودشان یا نمیخواهند و یا نمیتوانند فرزندانشان را براه اصلی بیاورند

نظر من اونیفورم باید از
نظر قیمت حد متوسط داشته
باشد نه بسیار ارزان و نسا
متناسب و نه گران قیمت ونا
متعادل - در عین حال طوری
باید عمل شود که در فصول
مختلف ، حالت اصلی آن حفظ
گردد و در اینکار رعایت افکار
شاگردان نیز لازمست کما اینکه
به استناد آمار موجود ، هشتاد
در صد محصلین ما باکت و
شلوار یک رنگ موافقتند که در
بهار و تابستان با شلوار بلند
نخی و بلوز و در زمستان با
پلور منطبق با رنگ اصلی
اونیفورم قابل استفاده است ولی
پالتو را نمیتوانیم جزو اونیفورم
بیاوریم زیرا فقط برای مدت
کوتاه حق نیست هزینه‌یی
اضافی به خانواده‌ها تحمیل
شود .

پیدا می‌کنند و در تعطیلات
تابستان احساس آزادی میکننددر
صورتیکه تعلیم و تربیت این
چنین تجویزی نمیکند بلکه
همه متخصصان معتقدند مدرسه
باید جایی باشد که شاگرد
بدان علاقمند و به ساعات
حضور در آن دل بستگی پیدا نماید

و آنوقت به اولیای مدرسه
فشار می‌آورند و در مورد لباس
پوشیدن هم همینطور اگراولیای
مدارس بخواهند در مواردی
این چنین به محصل زور بگویند
و محیط خفقان‌آور بوجود آورند
نتیجه این میشود که بسیاری
از محصلین حالت فرار از مدرسه را

عقیده محصلین چیست؟

کامران اعضادی :
دانشجوی سال دوم موسسه عالی
حسابداری :
دخترها از اونیفورم
خوششان نمی‌آید

اصولاً دختران علاقه دارند
که لباسشان با اصطلاح « تک »
باشد ، بنابراین رپوش چون
مغایر با این خواست فردی است
مکتب مام

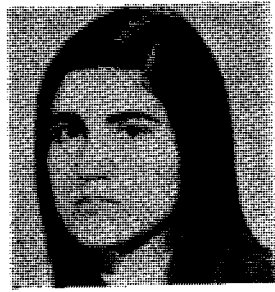
همچنین لباس یکنواخت
باعث آسایش فکری و مالی
پدران و مادران است زیرا هم
در نتیجه رقابت پول زیادی از
دستشان نخواهد رفت و هم
ناظر عقده فرزندانشان نخواهند
بود - ولی باید اینکار با مدروز
تطبيق داشته باشد زیرا دختران
مدت زیاد از بهترین ایام نو
جوانی خود را با چنین لباسی
میگذرانند .

اونیفورم برای تمام
کلاسهای متوسطه لازمست
و روحاً محصلین را هم‌آهنگ و
در تنظیم وقت آنان نیز
صرفه‌جویی میکند - وقتی لباس
معین شد ، شاگرد هم آسوده‌تر
است زیرا زودتر تصمیم میگیرد
و به مدرسه می‌رود و درس
میخواند ، بشرط آنکه اولیا و
شاگردان هر مدرسه خودشان
در باره اونیفورم تصمیم بگیرند .

چندان بازاری در بین محصلین مدارس دخترانه ندارد و از این نظر، حتی اگر هم در اوایل سال مجبور باشند لباس اونیفورم بپوشند خود را در « قید و بند » می بینند و به همین جهت با انواع و اقسام کارها، نظیر کوتاه و تنگ کردن دامن سعی میکنند مریان مدرسه را گول بزنند ولی اگر میبایست روپوش اول مدارس این روش بصورت اجبار درآید و در عرض سال اولیا مدارس نسبت باین مطلب نظارت و کنترل مداوم داشته باشند ولی برای محصلین سیکل دوم باید حق انتخاب وجود داشته باشد منتهی به آنها اسکان بدهند تا ازین چند مدل لباس و پارچه یکی را انتخاب کنند .

ولی در مجموع اعتقاد دیگرم اینست که موضوع روپوش پوشیدن باید با توجه به موقعیت محلی و اجتماعی و تعصبات و عدم تعصبات مدارس تهران و شهرستانها باشد . همچنین اگر طوری باشد که این موضوع از سال اول دبیرستان جدی و قطعی باشد و بتدریج طی سالهای بعد تحصیل تا ششم متوسطه ، هر سال کمتر شود ، نتایج بهتر و عمیق تری بدست خواهد آمد و در آنوقت بطور قطع شاگردان سال ششم متوسطه افراد متعادل خواهند بود . بطور کلی طرفدار روپوش هستم و معتقدم یک نوع انضباطی برای افراد بوجود خواهد آورد که پس از تحصیل نیز لازم دارند .

نا مطلوب نخواهد رفت . بنابراین علت عدم استقبال از روپوش در مدارس برای آنست که بچه ها در لباس اونیفورم خود را در یک محدودیت حس میکنند ولی اگر عده ای میگویند آزادی لباس در مدارس وقت محصلین را بیشتر میگیرد ، باید بگویم اینطور نیست زیرا در همین تهران مؤسسه معتبری را میشناسم که لباس اونیفورم ندارد و محصلین هم از لباسهای راحت و اسپرت و در عین حال متنوعی استفاده میکنند که وقت اضافی از آنها نمیگیرد .

هایده پاك جو

پنجم طبیبی رضاشاه کبیر:
اونیفورم لازم است
 اونیفورم برای مدارس و دختران هر دو لازمست و از هر نظر نیز بسود محصلین خواهد بود در حالیکه اگر غیر از این باشد، چشم هم چشمی شدیدتر میشود و اوقات

ژاله مبصر (دیپلمه منشی گری):
لباس دختران را محدود نکنید

به عقیده من وجود هر نوع قید و بند در ایام تحصیل محصلین را به عکس العمل شدید و ابیدارد در حالیکه اگر در کارهایی از قبیل لباس پوشیدن ، دختران را آزاد بگذارند ، پس از مدتی کسی دیگر بسراغ لباسهای زننده و

اونیفورم افتخار و شخصیت میدهد

عقدہ‌ها را نیز از بین میبرد . ولی برای عملی کردن این فکر در ایران باید در کار تجدید نظر نمود و ترتیبی داد که اونیفورم در فصول مختلف قابل استفاده باشد زیرا در شرایط فعلی وقتی شاگردان پالتو به تن میکنند ، عملاً اونیفورم از بین میروند .

ولی نکته مهمتر اینکه نظیر کشورهای دیگر ، دولت هم باید در مورد پارچه کمک کند تا اونیفورم با قیمت ارزان‌تر بدست افراد برسد - حالا با همه این اشارات اگر مسئولان اسر نمیتوانند طرح لباس را عملی سازند چه بهتر که بطرز معقول آنرا آزاد کنند .

در کشورهای دیگر ، چون شاگردان برای مدرسه احترام قائل هستند ، اونیفورم میپوشند زیرا این لباس است که به آنها افتخار و شخصیت میدهد - در حالیکه در ایران محصل نمیخواهد کسی بداند که او محصل است .

و اما لباس یک نواخت ضمن دوزیت عمده فوق وسیله مؤثری برای شناسائی دانش آموزان به پلیس و سایر مقامات و مراجع میباشد و نیز از مخارج دیگر جلوگیری میکند - از زحمت پدران و مادران میکاهد و چشم و هم چشمی و

دختران بیشتر تلف میگردد . مثلاً بعضی از محصلین اونیفورم را لباس تکراری و خسته کننده میدانند در حالیکه این مطلب را قبول ندارم ، و روپوش های کنونی بسیار شیک و قابل تنوع است و اگر موضوع روپوش و یا بهتر بگویم لباس خاص در هر مدرسه حل شود بدلیل آنکه اختلاف فقیر و غنی را لااقل در ایام تحصیل از بین میبرد ، به میزان وسیع تر « عقدہ های کنونی » ناشی از لباس آزاد پوشیدن را هم تقلیل میدهد .

رسا داودپور

سال سوم دبیرستان:

نظر دانش آموزان را رعایت کنید

ولی در عین حال مدل روپوش را از رنگ آن مهمتر میدانم و رعایت نظریات شاگردان نیز در انتخاب آن ضرورت دارد .

مخت گیری شود . مهمترین مزیت لباس یکنواختی آنست که محصلین هر مدرسه را از مدارس دیگر مشخص میسازد

اونیفورم را می پسندم بشرط آنکه برای محصلین سیکل اول هر مدرسه یک مدل و رنگ باشد و برای سیکل دوم طرح دیگر و معتقدم باید در مورد پوشیدن

بقیه از صفحه ۸ اخلاقی بین پدر و مادر وجود نداشته باشد تا کودک بتواند هرچه بیشتر خود را به پدر و مادر نزدیک کند.

۹ - بین کودکان نباید تفاوت گذارد و بلاخص فرزند بزرگتر برتریت نداشته و یا بچه کوچکتر عزیزتر نباشد.

۱۰ - خانواده ها بجای نگرانی و ناراحتی از آینده خود و اطفالشان میبایست ایده و عقیده روشنی داشته باشند و به کودکان خویش بطور صحیح و واقعی برسند.

۱۱ - باید توجه کرد که برنامه و اعمال نفوذ خانواده کجا و چطور بین پدر و مادر و کودک اجرا شود.

۱۲ - از نظر روانی مردم تقریباً همه جا یک نوع هستند و تفاوت هایشان آنقدر زیاد نیست و مشکلات با کمی تفاوت در همه جا یکسان است بنابراین میبایست برای توسعه افکار و رفتار مردم اقدام کرد و رفتاری مناسب و برابر موقعیت جسمی و روانی برای مردم در نظر گرفت.

۱۳ - مطالب مورد عنوان خانم هال هالیفاکس نماینده کشور انگلستان تقریباً خواسته

تمام خانواده ها در تمام ممالک است و خلاصه اینکه میبایست به پرنسپ های فردی و اجتماعی از نظر روانی و اجتماعی توجه شود.

۱۴ - به موازات توسعه روابط مریبان خانواده با مردم لازمت مشکلات را با اندازه فهم آنان برای هر خانواده و یا جامعه مطرح ساخت.

۱۵ - با توجه به مذاکرات خانم کرنلی از کشور ونزوئلا مبنی بر اینکه پنجاه درصد از اطفال آن کشور غیر مشروع بدنیا می آیند و کمک مادی به آنان نقشی ندارد، لازمت راههای عملی دیگری برای کمک بآنان ارائه گردد.

۱۶ - مرز بین تعلیم و تربیت کودک و بزرگسال باید برداشته شود و کاری بشود تا کودکان از سن کم برای بزرگسالی و یا هدایت کامل تربیت شوند و در این امر دنیای صنعتی و اقتصادی و نیز زمان و مکان جوانان در نظر گرفته شود.

۱۷ - برای تعلیم و تربیت بزرگسالان گاهی از اوقات میتوان از جوانان و کودکان استفاده کرد زیرا خواسته جوانان و کودکان میتواند راهنمای خوبی برای تغییر و

تحول افکار بزرگسالان باشد.

موفقیت انجمن اولیاء و

مربیان ایران

در این هنگام ایزابیر (رئیس فدراسیون بین المللی انجمنهای ملی اولیاء و مربیان) از طرف فدراسیون از دکتر « برژ » تشکر کرد و آنگاه نماینده کشور سوئیس ضمن بیاناتی گفت:

بسیار خوشحالیم که انجمن ملی اولیاء و مربیان ایران در مدت نسبتاً کوتاهی که کارش را شروع کرده موفقیتهای جالبی کسب نموده و کارهای مثبتی انجام داده است البته برای حل مشکلات اولیاء و مربیان در سطح جهانی به برنامه ریزی نیازمندیم تا راهحلهای حقیقی ترسیم گردد.

آنگاه آقای پروفیسور اتو - کلین برگ نماینده آمریکا، رشته سخن را بدست گرفت و اظهار داشت: کنفرانس های جهانی نظیر کنفرانس کنونی میتواند ما را با افکار و رفتار کشورهای مختلف جهان آشنا نماید و نمایندگان ممالک در چنین مکانی باید یکدیگر تبادل نظر کنند.